

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De Exultatione, prædictione, & co[n]fessione Simeonis & Annæ in Præs.
Christi Luc. 2. 176.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

totum impendat! Amor, gratitudo, oblationis sui ipsius, seu perfecta resignatio.

III. De exultatione, predictione, & confessione Simeonis & Annae in presentatione Christi.

Luc.

I. Simeon iustus & timoratus expectans redemptionem Israel, veniens in spiritu in templum, agnouit infantem Christum, prout sibi fuerat diuinus promissum, supplex & exuberans adorauit, in vlnas reverenter accepit.

Quanta illa gratia, huic sancto seni praetot millesimis millibus concessa, ut fe affiduo studio eximiae perfectionis, & zelo gloriae Dei & salutis animarum disponere sciret, posset, vellet ad illam diuinam fauoris prærogatiuam singularem, qua peculiari assistentia spiritus Sancti dirigi, de instanti aduentu promissi Messie certior reddi mereretur, tandemque dignus haberetur illum in ipsum, quem tot retro saeculis tot iusti, tot Prophetæ, tot reges videre desiderabant, non solum coram intueri, sed & amplecti & osculari!

Quam

Quām beati eius oculi, quām beatæ manus, quām beatus sinus, in quo Deus infans requiescere est dignatus? Quām humili, grato, incensoque animo tantam diuinæ benignitatis erga se dignationem agnouit, suspexit, magnificauit? quale intus gaudium, quale amoris incendium in corde sensit, quando tamdiu expectatum Saluatorem mundi pectori appressit?

O quoties tibi similis offertur gratia in sacrosanctæ Eucharistiae adoratio-ne, oblatione, sumptione! qua si lubeat plenius potiri, conare hunc deuotum senem in zelo propriæ alienæque perfectionis, arcta que cum Deo coniunctionis æmulari.

II. Lætitia gestiens & dissolui cupiens prorupit in Canticum: *Nunc dimittis,* quanto affectu gratitudinis, fiduciae, amoris, zeli gloriae Dei! quām fastidit terrena, incipiens gustare cœlestia! quām vilescit illi desiderabile lumen cœli, cui datum est solem iustitiae iam mundo exortum intueri! O quām felix anima, quæ in assiduo studio perfectio-nis, intimæque cum Deo communio-nis in venerabili Sacramento, alijsque deuotionis exercitijs nieretur diuinæ prægustare delicias! quām facile illa-

H. s. ter-

terrenas fastidit consolatiunculas, am-
helat ad cælestes! quām hilariter ambu-
lat, currit, volat ad omnia exercitia pie-
tatis & mortificationis, ad quę vix ante
vel gehennali timore se compelli sine-
bat! At quantò felicior anima, quę in
continuo feroe spiritūs perseverans,
sub egressum è corpore præsentire me-
retur illam pacem exuperantem omnē
sensem, illam mentis serenitatem, illam
dulcedinem, quā se fruituram sperat in
cœlo, simulq[ue] ineffabili cum exulta-
tione inchoare suauissimos illos affe-
ctus gratiarum actionis, amoris, ac lau-
dationis diuinæ Maiestas in viâ, quos
cōtinuabit c̄ternūm in patria! Zelus cō-
tinuus & c̄ stans eximiæ perfectionis,
spes & desiderium patriæ cælestis.

H1. Prædixit Simeon acerbam diuini
infantis passionem: *Positus est hic in rui-
nam, & in resurrectionem multorū in Ista-
el, & in signum tui contradicetur.* Et tuam
ipfius animam pertransibit gladius. Anna
quoque casta, pia vidua, orationi, ieu-
nio & perfectæ legis obseruationi de-
dita, diuino afflata spiritu, eundem esse
verum Messiam agnoscit, & palam pro-
fitetur.

Quantum gaudium Beata Virgo cum
Sancto Iosephō hausit ex eo, quod cer-
neret

heret filium à Sanctis illis à Sancto spiritu illuminatis agnoscere, adorari, & predicari verum Saluatorem mundi: tandem percepit dolorē ex eo, quod audiret eundem multis, qui, culpa sua, ranta eius dignatione essent abusuri, fore lapidem offensionis, & petram scandali, & scopum, in quem essent sagittas calumniarum, maledictionum, opprobiorum, persecutionum iaculaturi.

Quādheroico animo se B. Mater ad acerbissima & indignissima quæq; cum filio toleranda resignarit? quād acri ex tunc compassionis gladio cor eius trāfigi cœperit ex filij passione tam longè ante præuisā? Gaudium de gloria Christi, amor Crucis cum Christo, & pro Christo.

Defugā Christi in Aegyptum. Matt. 2. IV.

I. **C**Vm peracta oblatione diuini infantis, in templo, Ioseph cum B. Matre in Nazareth reuerti pararet, vel reuersus, istic aliquamdiu substitisser, vel, vt alij volunt, statim à discessu Magorum, per Angelū in somnis monitus est, fugere in Aegyptum, ob insidias Herodis: *Surge & accipe puerum, & Matrem eius, & fuge in Aegyptum, & esto ibi, usque*

H 6

vſque